

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21.11.2013, sp. zn. 1 Tmo 21/2013, ECLI:CZ:VSPH:2013:1.TMO.21.2013.1

Číslo: 3/2017

Právní věta: Pokud je podle § 211 odst. 6 tr. ř. se souhlasem státního zástupce a obžalovaného přečten v hlavním líčení úřední záznam o vysvětlení (§ 158 odst. 6 předposlední věta tr. ř.), lze v případě potřeby klást svědkovi, o jehož vysvětlení byl úřední záznam pořízen, otázky k doplnění jeho svědecké výpovědi nebo k odstranění neúplností, nejasností a rozporů ve smyslu § 101 odst. 3 tr. ř. V tomto případě jde o výjimku, kdy se ustanovení § 158 odst. 6 poslední věta tr. ř. neuplatní.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 21.11.2013

Spisová značka: 1 Tmo 21/2013

Číslo rozhodnutí: 3

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Úřední záznam, Výslech svědka

Předpisy: § 158 odst. 6 tr. ř.
§ 211 odst. 6 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze, soud pro mládež, k odvolání státní zástupkyně podanému v neprospěch mladistvého BODLÁKA*) a obviněného V. H. zrušil rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, soudu pro mládež, z 27. 11. 2012, č. j. 52 Tm 1/2012-616, a soudu prvního stupně vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Napadeným rozsudkem krajský soud podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostil obžaloby mladistvého BODLÁKA*) a obžalovaného V. H., kterým byl kladen za vinu trestný čin – u mladistvého provinění – znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák., kterého se měli oba dopustit tím, že v době od 8. 8. 2008 do konce listopadu 2008 ve sklepě panelového domu (obec neuvedená, zřejmě v L.) po odchodu ostatních, s nimiž si hráli předtím na schovávanou, když zde zůstali sami s J. J., zatáhli ji zpět do sklepních prostor, vyzvali, aby se svlékla, když to odmítla, mladistvý BODLÁK*) jí držel ruce nad hlavou a osahával ji na prsou, zatímco H. jí i sobě svlékl kalhoty a spodní prádlo, zdvihl ji za nohy, tlačil na zeď a opakovaně zasunul pohlavní úd do jejího přirození až do vyvrcholení, poté se vystřídali a obžalovaný H. jí držel a mladistvý BODLÁK*) jí stejným způsobem jako předtím H.

zasunul ztopořený pohlavní úd do přirození, s tím, ať to nikomu neříká, a to i přesto, že jim říkala, že to nechce, snažila se vymanit z jejich držení a poté ze strachu a v důsledku jejich fyzické převahy rezignovala a jen plakala. Obžalovaný mladistvý podle stejného ustanovení § 226 písm. a) tr. ř. byl zproštěn obžaloby z dalšího provinění téhož právního posouzení, kterého se měl dopustit i tím, že v téže době a na stejném místě vyzval nezletilou KOPRETINU*) do vedlejších částí sklepních prostorů, kde po ní chtěl, aby mu ho „vykouřila“, což poškozená odmítla, přesto si svlékl kalhoty a spodní prádlo, držel jí za krkem, levou rukou držel její pravou ruku a silou jí hlavu tlačil ke svému přirození, které jí strčil do úst, přestože se snažila uhýbat a vyhrožoval jí, že pokud to nebude dělat, dostane od něj.

II.

Odvolání a vyjádření k němu

2. Proti tomuto rozsudku podala státní zástupkyně v neprospěch obou obžalovaných včas odvolání. Poukázala na to, že krajský soud odkázal na zásadu *in dubio pro reo*, na rozpory v datu i na rozpory ve výpovědích poškozené J. ohledně způsobu znásilnění, s poukazem i na její špatnou pověst. Pokud jde o poškozenou KOPRETINU*), vypovídala opakovaně téměř shodně, nicméně dle soudu byla vyjádření o ní též kritická. Také ostatní znásilnění přítomní by to museli dle soudu zaregistrovat. S tímto závěrem ale nelze souhlasit. Soud nepostupoval dle § 2 odst. 6 tr. ř. a zprošťující výrok nemá oporu v zajištěných důkazech. Ty byly hodnoceny výlučně ve prospěch obžalovaných. Zejména soud nehodnotil neměnnou výpověď poškozené KOPRETINY*). Obžalovaní se přitom mohou hájit způsobem, jaký uznali za vhodný, poškozené jako svědkyně musí mluvit pravdu. I dívky se špatnou pověstí lze přitom znásilnit. Navíc poškozená J. se o věci zmínila až s odstupem času v souvislosti s jinou projednávanou věcí Okresního soudu v Liberci, pak teprve došlo k objasňování policií. Uplynulá doba ovlivnila paměť i dalších svědků, takže detaily je obtížné přesně určit. Navíc při hře na schovávanou byla situace nepřehledná a v závěru mohl být přítomen i obžalovaný H., aniž by si ho ostatní všimli. Obžalovaní spolu kamarádili, zatímco poškozené velké kamarádky nebyly, věc spolu neprobíraly a je proto téměř vyloučeno, aby se domluvily a účelově obžalované obvinily. Obžalovaní v rozhodné době neměli sexuální partnerku a mohli se domnívat, že poškozená J. nebude proti, pokud po ní budou chtít pohlavní styk. Nebylo zjištěno, že by poškozené měly nějaký důvod, aby si vymyslely to, co není pravda, navíc s takovým odstupem. Ve sklepě docházelo k líbání, svědci B. a Š. nemohli přitom přítomnost H. vyloučit. Že se něco tehdy stalo, je přesvědčena i matka poškozené J., s poukazem na změnu jejího chování. Svědek P. potvrdil, že v prosinci 2008 měl s J. styk, to již nebyla panna a říkala mu o znásilnění. Totéž řekla i nynějšímu partnerovi B., kterému také oba pachatele na sídlišti ukázala. Její výpověď byla přečtena. Úzký kontakt J. a BODLÁKA*), který měl svlečené kalhoty, potvrdila i poškozená KOPRETINA*). V době, kdy si svědek B. na chvíli odskočil, mohl zavolat obžalovaného H. Tento svědek se také druhý den poškozené KOPRETINY*) ptal, jaké to bylo a reagoval i na její popírání věci. Že KOPRETINA*) trvá na znásilnění, potvrzuje i svědek Š. Pokud dle lékařské zprávy ze dne 8. 11. 2008 lékař nezjistil u poškozené J. porušení panenské blány, je otázkou, zda bylo vyšetření provedeno pečlivě a pokud ano, mohlo ke skutkům dojít 14. 11. 2008, kdy na sídlišti byl obžalovaný BODLÁK*) na opuštěném z ústavu i poškozená J., která pak jela do Ch., což potvrzuje svědek M. Dle znaleckého posudku má obžalovaný BODLÁK*) agresivní rysy a dosahuje pomocí agrese svých cílů, naopak psychologický posudek na poškozené neuvádí nic, co by znevěrohodňovalo jejich výpovědi. Nejvýše znalkyně připustila zveličení události. Je tedy zřejmé, že soud se nevypořádal se všemi důkazy, zejména v neprospěch obžalovaných, což je zejména neměnná výpověď poškozené KOPRETINY*). Pokud by soud dospěl k závěru, že poškozená J. přehání, mohl uvažovat o právní kvalifikaci dle § 242 odst. 1 tr. zák. a pokud by ke skutku došlo 14. 11. 2008, mohlo by v případě obžalovaného BODLÁKA*) vzhledem k věku poškozené KOPRETINY*) jít o trestný čin dle § 241 odst. 1, 2 tr. zák. Závěrem odvolání bylo navrženo napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušit a dle § 259 odst. 1 tr. ř. nařídit soudu prvního stupně věc znovu projednat a rozhodnout.

3. K odvolání se písemně vyjádřil obhájce mladistvého BODLÁKA*) Mgr. V. S poukazem na nevysvětlené rozpory ve výpovědích poškozených i dalších svědků a psychologické posudky ohledně poškozených a gynekologickou prohlídku údajné poškozené J. z 8. 11. 2008, vylučující opakovaná znásilnění, navrhl odvolání zamítnout.

III. Důvodnost odvolání

4. Vrchní soud přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného rozsudku i celé řízení, tomuto rozsudku předcházející, a to zejména se zřetelem na vady v odvolání vytýkané. Odvolací soud přihlížel ovšem i k vadám odvoláním nevytýkaným, pokud tyto vady měly vliv na správnost výroku napadeného rozsudku, jak bude dále uvedeno.

5. Úvodem lze uvést, že soud prvního stupně postupoval v řízení v souladu s respektováním práv obhajoby obou obžalovaných, a zejména i pokud jde o postavení mladistvého, a v tomto směru nebyla žádná pochybení zjištěna. I v ostatních směrech bylo, až na některá dále uvedená pochybení při provádění důkazů, postupováno v řízení soudním i přípravném v souladu s trestním řádem.

6. Při hodnocení provedených důkazů se však soud prvního stupně všemi rozhodnými důkazy nezabýval, což vedlo k pomnutí i důkazů, které závěru soudu prvního stupně neodpovídají. Zejména také krajský soud v podstatě nijak nevysvětlil zprošťující výrok ohledně poškozené KOPRETINY*) - a pokud poukazuje na pochybnosti o její věrohodnosti podle jejích rodičů, případně kamarádů, lze k tomu připomenout, že byla slyšena, vedle svědka Š., pouze matka poškozené, svědkyně D., která se k věrohodnosti výpovědi své dcery nijak nevyjadřovala, zejména neprojevila v tomto směru nějaké pochybnosti. Závěry o nevěrohodnosti poškozených jsou nepřesvědčivé i proto, že neberou v úvahu všechny rozhodné skutečnosti, když nebyly náležitě zváženy ty skutečnosti, které naopak nasvědčují věrohodnosti poškozených. Pokud jde o zproštění ohledně poškozené J., lze připomenout, že je sice poukázáno napadeným rozsudkem na lékařskou zprávu z 8. 11. 2008, nicméně se soud prvního stupně nezabýval v tomto směru ve spise založeným rozsudkem ohledně svědka P., podle něhož měl tento svědek styk s poškozenou již v říjnu 2008, tedy před zmíněným vyšetřením. Ani další části odůvodnění zproštění ze skutku ohledně poškozené J. nejsou přesvědčivé, když soud poukazuje na rozpory v jejích údajích a na skutečnost, že měla pohlavní styk s více muži, aniž by z toho dovozoval příčiny rozporů, kterými se v zásadě téměř nijak nezabýval, když také sama tato posléze zmíněná skutečnost není pro posouzení věrohodnosti poškozené rozhodná. K tomu lze již jen dodat, že vzhledem k časovému odstupu, danému potížemi s doručením rozsudku obžalovanému H., je v současné době situace již jiná, poškozenou J. lze jako svědkyni osobně u jednání soudu slyšet. Jednak již dosáhla věku 18 let a omezení dle § 102 odst. 1 tr. ř. již tedy v úvahu nepřichází, jednak termín porodu jejího dítěte byl odhadnut na 5. 9. 2012, v současné době by tedy její dítě mělo být starší jednoho a čtvrt roku a jeho útlý věk by již nebránil svědeckému výslechu této poškozené v hlavním líčení.

7. To platí tím spíše, že je třeba pokusit se odstranit rozpory mezi jejími výpověďmi, zejména pokud na č. l. 192 vypovídala o pohlavním styku 3x vleže na zemi a pak vstoje čelem ke zdi, zatímco ve výpovědi další to popisovala jinak, včetně toho, že u zdi stála zády ke zdi. Lze se také zabývat tím, když se svěřila poškozené KOPRETINĚ*), byť jen zběžně, proč se nijak nezmínila o obžalovaném H. Otázkou také je, se zřetelem k výpovědi poškozené KOPRETINY*), jak poškozené ze sklepa odcházely a zda se tam poškozená J. po případném společném odchodu vracela. Podle svědecké výpovědi poškozené J. na ni poškozená KOPRETINA*) čekala před panelákem - z toho je tedy zřejmé, že asi neodcházely ze sklepa spolu. Poškozená KOPRETINA*) vypovídala pak o tom, že odešly společně a před domem se poškozená J. rozhodla do sklepa se vrátit, přičemž KOPRETINA*) na ni nečekala a o tom, co se mělo stát, ji J. informovala asi za týden - v další výpovědi mluvila ale v tom smyslu, že byla informována poškozenou J. hned, kdesi u čerpací stanice, a neuváděla nic o tom, že by se J. měla do

sklepa ještě vracet. Na tento rozpor a jeho odstranění a vysvětlení nebyl přitom zaměřen výslech poškozené KOPRETINY*) u hlavního líčení. Soud prvního stupně se také nevěnoval rozporu zřejmému z protokolu o hlavním líčení a z odsuzujícího rozsudku ve věci svědka P., když dle protokolu na č. l. 21 a 23 spisu jak tehdy obviněný P., tak svědkyně J. mluvili o prvním pohlavním styku s tím, že k němu došlo v říjnu 2008, tedy před 8. 11. 2008, kdy je datována lékařská zpráva, přičemž říjen je uveden i v rozsudku na č. l. 229. Ovšem v nynější trestní věci obžalovaných BODLÁKA*) a H. P. P. v postavení svědka mluvil o prvním styku až v prosinci 2008. Přitom to, kdy k prvnímu pohlavnímu styku mezi svědky P. a J. došlo, má význam v trestní věci obžalovaných právě vzhledem k uvedené lékařské zprávě z 8. 11. 2008 a jejímu významu pro závěr o vině obžalovaných. Poškozená J. také nevysvětlila přesnějším odhadem, jak asi dlouho před první souloží se svědkem P. mělo dojít k pohlavnímu styku s obžalovanými BODLÁKEM*) a H. Ve spojení s tím lze poukázat na svědky M. a J., kteří nebyli dotázáni, zda poškozená J. mohla být v Ch. u svědka M. na návštěvě dříve než na podzim, tedy již v létě, o prázdninách 2008. Soud prvního stupně se také dostatečně nezabýval tím, že - jak na to poukazuje odvolání - celá věc vyšla najevo až téměř s dvouletým odstupem ode dne, kdy mělo k trestné činnosti dojít, v souvislosti s řízením v jiné trestní věci. Zůstává tedy otázkou, pokud bezprostředně po údajném činu poškozené věc neohlásily a pokud by chtěly obžalované obvinít nepravdivě, proč tak učinily až s takovým časovým odstupem. Těmito skutečnostmi se soud prvního stupně nijak nezabýval, proto jsou jeho závěry, pokud dovozuje nevěrohodnost poškozených, nepřesvědčivé a přinejmenším předčasné. Tak tomu je i proto, že soud prvního stupně v době svého rozhodování byl omezen v možnosti provést důkaz osobním výslechem poškozené J., vzhledem k jejímu věku a těhotenství. Jak bylo již uvedeno, tato překážka již odpadla a poškozenou lze již v hlavním líčení vyslechnout. Vzhledem k zásadnímu významu jejich výpovědí, se zřetelem i k postoji obou obžalovaných, je nutno dojít k závěru, že je tedy třeba i poškozenou J. osobně v hlavním líčení vyslechnout ke všem rozhodným skutečnostem a zabývat se i rozpory v jejich výpovědích a rozpory mezi jejími výpověďmi a dalšími důkazy. Vedle toho bylo také třeba pokusit se vysvětlit a odstranit již zmíněné rozpory ve výpovědích svědkyně KOPRETINY*) a pominout nelze ani rozporné důkazy další, na které bylo již (a ještě bude) poukázáno. Ve spojení s tím je třeba zabývat se i lékařskou zprávou na č. l. 218, když výpovědi poškozené J., ale i svědka P. nasvědčují možnosti, že k pohlavnímu styku svědkyně J. s tímto svědkem mohlo přesto dojít před 8. 11. 2008, když tato zpráva dle soudu prvního stupně též vylučuje znásilnění poškozené (v předchozí době) obžalovanými.

8. Z uvedeného je tedy zřejmé, že soud prvního stupně se nezabýval všemi provedenými důkazy ve všech souvislostech dle § 2 odst. 5, 6 tr. ř., zejména nevěnoval pozornost odstranění všech rozporů, zejména v usvědčujících výpovědích poškozených. Kromě toho některé jeho úvahy zpochybňující jejich věrohodnost jsou jen důkazně nepodložené předpoklady soudu. Vedle toho také nebyly všechny důkazy provedeny, ač jejich provedení bylo potřebné, jak již bylo jednak uvedeno a jednak to bude dále ještě zmíněno. To platí i se zřetelem k tomu, co je třeba opětovně zdůraznit, čili že bylo sice možno akceptovat to, že soud prvního stupně z vážných a zákonných důvodů osobně nevyslechl svědkyni J., v současné době však již překážky jejího výslechu odpadly a je možno ji v hlavním líčení tedy slyšet, když o důležitosti údajů jí uváděných není pochyb.

9. Odvolací soud tedy jednak pro vady napadeného rozsudku, pokud jde o odůvodnění zprošťujícího výroku, jednak i zejména proto, že nebyly provedeny všechny potřebné důkazy, které ke zjištění skutkového stavu potřebného pro rozhodnutí ve věci bylo možno či nyní lze provést, napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. zrušil a věc dle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Rozhodnuto bylo v neveřejném zasedání, neboť zjištěné vady nelze odstranit ve veřejném zasedání odvolacího soudu - § 263 odst. 1 písm. b) tr. ř.

10. Při konání nového hlavního líčení bude třeba se předně zabývat tím, zda nadále trvají podmínky pro konání řízení proti mladistvému BODLÁKOVĚ*) jako proti uprchlému. V tomto směru lze připomenout, že ve spise je uvedena adresa, na níž by se měl zdržovat ve Velké Británii, a soud se

dokonce pokoušel prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti na tuto adresu doručit napadený rozsudek. Doručenka od mladistvého ve spise není, doručit se mu tedy zřejmě nepodařilo – stejně tak ovšem spis postrádá informaci o výsledku snahy doručit, když ve spise není sdělení Ministerstva spravedlnosti, jak pokus o doručení dopadl. Pokud by podmínky pro konání řízení proti uprchlému už dány nebyly, např. by se mladistvý vrátil do ČR a řízení by se nevyhýbal v smyslu § 302 tr. ř., bude třeba v řízení pokračovat dle obecných předpisů.

11. V novém hlavním líčení bude třeba předně osobního výsledku poškozené svědkyně J., když okolnosti bránící jejímu výsledku již pominuly. Její výslech bude muset být zaměřen na odstranění jejích rozporných údajů, zejména zda došlo ke styku 3x na zemi a pak ve stoje zezadu čelem ke zdi, jak uváděla v úředním záznamu, nebo zda k souloži již došlo jiným způsobem, jak uvedla ve svědecké výpovědi. V této souvislosti je třeba uvést, že pokud podle § 158 odst. 6 tr. ř. je vyloučeno přečtení nebo konstatování obsahu úředního záznamu později vyslýchanému svědkovi, je tím míněn případ, kdy před svědeckou výpovědí se svědek vyjadřoval nikoliv v postavení svědka, ale jen podal vysvětlení, o němž byl pořízen úřední záznam, kterým nebyl proveden před soudem důkaz, a proto byly nepřijatelné dotazy vyšetřovatelky.

12. Do dne 31. 12. 2011 (tj. do dne účinnosti novely trestního řádu provedené zák. č. 459/2011 Sb.), s výjimkou zjednodušeného řízení podle § 314d odst. 2 tr. ř., nebylo možné provést v hlavním líčení důkaz úředním záznamem o obsahu vysvětlení, a jestliže osoba, která podala vysvětlení, byla později vyslýchána jako svědek, nebo jako obviněný, nemohl jí být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah (§ 158 odst. 6 poslední věta tr. ř.). Úřední záznam v řízení před soudem lze užít jako důkaz pouze za podmínek stanovených trestním řádem (§ 158 odst. 6 předposlední věta tr. ř.) a v takovém případě se logicky neuplatní § 158 odst. 6 poslední věta tr. ř. Ustanovení § 211 odst. 6 tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2012, umožňuje za splnění v něm uvedených podmínek takovým úředním záznamem provést důkaz. K provedení tohoto důkazu jeho přečtením v hlavním líčení se kromě souhlasu státního zástupce vyžaduje souhlas obžalovaného, což se také v dané věci stalo. Bylo by samozřejmě nelogické, aby z tohoto úředního záznamu mohl vycházet soud při zjištění skutkového stavu věci, aniž by ovšem osoba, o jejímž vysvětlení byl úřední záznam sepsán, a která později byla slyšena jako svědkyně, měla možnost vyjádřit se k rozporům v postupně jí uvedených údajích. Nejde totiž jen o záznam sloužící k úvahám a rozhodnutí, zda má být dotyčná osoba slyšena jako svědek, ale již o řádně podle § 211 odst. 6 tr. ř. provedený důkaz. Svědkyně J. by také měla vysvětlit, kdy a kde se svěřila poškozené KOPRETINĚ*) s tím, co se jí stalo a co jí vlastně řekla, zejména i zda a proč nemluvila o účasti i obžalovaného H. ve vztahu k údaji poškozené KOPRETINOU*). Pokud jde o způsob pohlavního styku s obžalovanými, měla by také být seznámena s údajem svědka B. o údajném svém vyjádření o styku análním a vyjádřit se k tomu. I tato skutečnost má význam pro posuzování věrohodnosti její výpovědi. Nelze ani vyloučit k této skutečnosti podle toho, co poškozená v tomto směru uvede, i osobní výslech svědka B., případně konfrontaci obou svědků. Poškozená J. by se jako svědkyně měla také vyjádřit k údaji svědkyně K. o tom, že si údaje o znásilnění vymyslela a pokud dojde k rozporu mezi výpověďmi svědkyně J. a R., ohledně kterého nelze vyloučit jejich konfrontaci, bude na soudu prvního stupně, aby se tímto rozporem zabýval a hodnotil ho. Z tohoto je také patrné, že potřebným je i výslech zmíněné svědkyně R., k tomu, co uváděla svědkyně K. Svědkyně J. by měla podrobně vysvětlit i to, zda se do sklepa vracela, poté, co ho už opustila se svědkyní KOPRETINOU*), proč tak učinila a co se případně dělo ve sklepech v obou stádiích její přítomnosti. Též nechť uvede, kdy prvně registrovala ve sklepech přítomnost obžalovaného H., o němž již další přítomní nemluví.

13. Pokud jde o svědkyni J., bude také třeba vysvětlení jak od ní, tak od svědka P. k tomu, kdy vlastně došlo k prvnímu pohlavnímu styku mezi ním a svědkyní J., když svědek by se měl vyjádřit k údajům během svého trestního stíhání (č. l. 21 spisu, shodně se svědkyní J.,- převzato i do rozsudku) a oproti tomu ve své svědecké výpovědi v nyní projednávané věci, když případ prvního pohlavního styku neuváděli co do doby stejně.

14. K upřesnění doby údajné trestné činnosti obžalovaných také bude třeba výsledku svědků M. a J. k otázce, zda případně nemohla být poškozená J. na návštěvě v Ch. dříve než zřejmě v listopadu 2008, zejména zda mohou či nemohou vyloučit, že to mohlo být již o letních prázdninách v roce 2008, když dle poškozené na jednu návštěvu v Ch. odjela po jejím údajném znásilnění, v týž den.

15. Dále bude třeba doplnit výslech svědkyně KOPRETINY*), zejména pokud jde o její rozporné údaje, zda odcházela ze sklepa společně s poškozenou J. a zda se tato do sklepa vracela, s tím, že jí informovala asi za týden, co se mělo stát, nebo zda odešly spolu, k žádnému návratu J. nedošlo a od poškozené J. získala informace týž den u čerpací stanice. Nechtě se uvedená svědkyně vyjádří i k údajům svědka Š., kdy a co mu o údajném znásilnění obžalovaným BODLÁKEM*) řekla. K tomu lze ještě dodat, že v závislosti na výpovědích poškozených J. a KOPRETINY*), zejména vzhledem k - ze spisu patrným a případným dalším - změnám jejich výpovědí, lze provést i opětovný výslech znalkyně Mgr. K. - ta by se měla vyjádřit k možným důvodům postupných rozporných výpovědí obou poškozených i k vysvětlování těchto rozporů poškozenými, a též k jejich významu pro hodnocení věrohodnosti těchto svědků.

16. Posléze nelze pominout potřebu objasnit odborným vyjádřením či spíše vzhledem k složitosti posuzované otázky znaleckým posudkem možnost, že poškozená J. měla pohlavní styk ve formě soulože již před vyšetřením z 8. 11. 2008. Toto vyšetření sice možnost soulože v dřívější době výrazně zpochybňuje, je ale otázkou, zda lze učinit v tomto směru jednoznačný závěr, že před 8. 11. 2008 poškozená J. pohlavní styk ve formě soulože mít nemohla. Jde o to, zda nemohlo dojít k souloži takovým způsobem, že při proniknutí pohlavního údu muže do přirození poškozené by pronikl tento úd pouze na okraj pohlavního ústrojí poškozené, takže by nedošlo k protržení panenské blány, případně zda tato blána nemohla před mužským pohlavním orgánem se poněkud prohnout a ustoupit, aniž by došlo k jejímu narušení. Poukázat lze v této spojitosti i na údaj uvedené zprávy o prostupnosti vaginálního introitu jen pro špičku prstu. Treba objasnit možnost zjištění tohoto stavu pohlavních orgánů poškozené se zřetelem i k tomu, že v dřívější době před 8. 11. 2008 mohlo případně dojít - údajně - dokonce i k více případům soulože (BODLÁK*), H., P. - s důkazy v tomto směru třeba znalce před podáním posudku seznámit), když nelze na druhé straně pominout ani to, že dle rozporných důkazů mohlo k některým z těchto případů souloží (treba i ke všem) dojít až po 8. 11. 2008. V závislosti na tomto doplnění dokazování a samozřejmě se zřetelem i k dalším důkazům ostatním, bude pak na soudu, aby se zabýval - pokud ovšem dospěje k závěru, že a jak k pohlavnímu styku mezi poškozenou J. a obžalovanými došlo - kdy to bylo, zejména zda to mohlo být před 8. 11. 2008 nebo až po tomto datu. To by mělo dopad naznačený i v odvolání, případně i pro právní posouzení věci ohledně skutku týkajícího se poškozené KOPRETINY*) s rozhodným datem 15. narozenin 1. 11. 2008, se zřetelem ovšem na § 2 odst.1 tr. zákoníku. Úvahy v tomto směru jsou předčasné a záleží na tom, jaký závěr na podkladě provedených důkazů soud prvního stupně učiní ohledně toho, zda k souloži mezi obžalovanými a poškozenou vůbec došlo.

17. Rozhodně se musí soud prvního stupně zabývat i tím, zda lze a proč, či zda nelze akceptovat závěr, že by si poškozené - nejen J., ale i KOPRETINA*) - údaje o počínání obžalovaných vymyslely, když to dva roky nikde nehlásily a najevo to vyšlo v podstatě náhodou, při výslechu poškozené J. v trestní věci svědka P.

18. Pokud jde ještě o svědecké výpovědi obou poškozených, i ohledně poškozené KOPRETINY*), bude na soudu prvního stupně, aby posoudil věrohodnost její výpovědi i se zřetelem k vysvětlení rozporů, které ve svých výpovědích měla, s přihlédnutím i k znaleckému posudku z oboru psychologie - obdobně jako u poškozené J., byť svědecká výpověď poškozené KOPRETINY*) vykazuje rozporů mnohem méně (v podstatě jen ohledně odchodu ze sklepa a informování ze strany druhé poškozené). Právě u této poškozené může mít doba trestné činnosti vliv - v případě kladného závěru, že se skutek stal - též na právní posouzení jednání obžalovaného BODLÁKA*), jak je uvedeno v odvolání i výše v tomto usnesení. Obě poškozené by se měly vyjádřit i k vzájemným vztahům,

zejména v dřívější době - to má význam i vzhledem k zpochybňování jejich blízkého kamarádského vztahu v odvolání státní zástupkyně, když za situace, že se (dle odvolání) příliš nestýkaly a o předmětné záležitosti nemluvily, nelze dle odvolání dovozovat jejich domluvu o účelovém obvinění obžalovaných.

19. Lze závěrem dodat již jen to, že nelze samozřejmě vyloučit i provedení dalších důkazů k objasnění skutkového stavu věci, pokud by se vzhledem k doplněnému dokazování v rozsahu výše uvedeném objevila potřeba provést i další, dosud výslovně neuvedené důkazy. V takovém případě provede soud prvního stupně i tyto další důkazy. K tomu lze ještě uvést, že pokud by bylo rozhodováno o vině obžalovaných kladně, bylo by namísto k posouzení osob obžalovaných, včetně stupně a povahy jejich narušení, provést důkazy i spisy o jejich předchozích odsouzeních - o souhrnný trest (trestní opatření) ovšem zřejmě v dané věci nepůjde - § 35 odst. 3 tr. zák., § 35 zák. č. 218/2003 Sb. - pokud nebyli mezitím obžalováni znovu odsouzeni v jiné věci. Uvedené spisy by byly, v případě kladného rozhodnutí o vině, potřebné především k volbě správného opatření - druh, výměra - vůči oběma obžalovaným.

20. Bylo tedy odvolacím soudem rozhodnuto tak, jak bylo ve výroku tohoto usnesení uvedeno s tím, že na soudu prvního stupně je, aby dokazování doplnil, jak bylo výše již uvedeno, a aby pak podle výsledků doplněného dokazování ve věci rozhodl. V případě uznání viny pak bude třeba, oproti obžalobě, která tento údaj postrádá, uvést i obec, kde mělo k trestné činnosti dojít - dle důkazů v spise k činům mělo dojít v L. Své závěry pak soud prvního stupně po zhodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. také odůvodní v souladu s § 125 odst. 1 tr. ř. - zejména pokud jde o vypořádání se s rozpory v jednotlivých důkazech a mezi nimi a ohledně věrohodnosti provedených důkazů.

---

*) Byl použit pseudonym ve smyslu zákona č. 218/2003 Sb.